

РЕШЕНИЕ

№ 1487

гр. Плевен, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана К. Т.а Досева

при участието на секретаря МАРИНА Г. ЦВЕТАНОВА
като разгледа докладваното от Мариана К. Т.а Досева Гражданско дело № 20234430100783 по описа за 2023 година

Иск с правно основание чл.128, ал.2 КТ.

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от Т. Б. Т., ЕГН*****, *** против ***, ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от З.Н.-***, в която се твърди, че на 26.10.2020г. Т. Т. сключил трудов договор № *** с фирма „***“ЕООД на длъжност *** - ***, код по НКПД ***. Твърди, че уговореното месечно трудово възнаграждение на лицето е в размер на 610лв. и с допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж професионален опит, както следва: 0.6 % за всяка година трудов стаж, при настоящия работодател или на сходна длъжност. Твърди, че впоследствие, със Заповед № 10/03.10.2022г., трудовият договор на лицето е прекратен по взаимно съгласие, по молба на работника, без предизвестие. Същият е работил при ответника „***“ЕООД в продължение на една година, 11 месеца и 7 работни дни. Твърди, че в заповедта за прекратяване е посочено, че на лицето следва да се изплати обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2022г., на основание чл.224 ал.1 от КТ. Твърди, че по време на изпълнение на трудовите си задължения по договора, лицето не е получавало дължимите възнаграждения, съгласно утвърдените европравила за международен автомобилен превоз, познати като „Закона Макрон“, в сила от 01.07.2016г. Твърди, че

извършваните от лицето транспортни курсове са на територията на държави от Европейския съюз, поради което, на същото се полага възнаграждение, съобразено с утвърдените европравила, съгласно Пакет „Мобилност“. Твърди, че една от предвидените мерки за шофьорите е, след третия ден пребиваване в страна от Европейския съюз да получават заплащане, равно на ставката в съответната държава. Твърди, че получаваното от ищеца месечно трудово възнаграждение е минимално определено и е много по-ниско от дължимото, въпреки че би следвало да е еквивалентно на това, получавано от останалите шофьори от други европейски държави, осъществяващи превоз на територията на Евросъюза. Твърди, че се е опитвал да изясни този въпрос с ***я на дружеството- ответник, но разбира се, молбата му да получи полагащото му се възнаграждение е останала неудовлетворена. Твърди, че това е наложило същия да предпочете да преустанови трудовото си правоотношения с превозвача, тъй като е осъзнавал, че работодателя му се възползва от труда му, който е тежък и напрегнат, свързан с отсъствия и командировки, всяка от които крие рискове за здравето на шофьора. Твърди, че именно поради тези обективни причини, са въведени европейско признати правила, целящи справедливо овъзмездяване на труда на международните шофьори. За съжаление обаче, ответникът в настоящото производство, в противоречие с установените европравила за определяне на трудовото възнаграждение на ищеца, единствено му заплаща минимално дължимото такова. Твърди, че ищецът е работил при ответника „***“ЕООД в продължение на една година, 11 месеца и 7 работни дни, като за този период му е заплащано единствено, уговореното в т.2 от същия възнаграждение, като на лицето се дължи и общата сума от 10 000 лв., считано от 26.10.2020г. до датата на прекратяване на трудовото му правоотношение - 03.10.2022г., а именно по 440.78лв. месечно за времето на изпълнение на трудовия му договор. Моли, след допуснатото изменение в размера на предявения иск, ответника „***“ЕООД ЕИК 203780415 да бъде осъден да заплати на ищеца Т. Б. Т. с ЕГН ***** сумата от 10 000 лв. /частично от 34443,99 лв/, представляващи доплащане на дължимо месечно трудово възнаграждение на лицето, както следва: -по 440.78лв. месечно за времето на изпълнение на трудовия му договор от 26.10.2020г. до датата на прекратяване на трудовото правоотношение - 03.10.2022г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното

изплащане на вземането. Претендира направените деловодни разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника по делото, в който взема становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Счита, че фактическите и правни основания на предявената от ищеца претенция са противоречиви и неясни. Счита, че е безспорно между страните, че са били в трудово правоотношение, възникнало по силата на Трудов договор № ***/26.10.2020 г., с който ищецът е бил назначен да изпълнява длъжността „***/***/" срещу основно месечно възнаграждение от 610.00 лв.; че това трудово правоотношение е било прекратено на 03.10.2022 г. на основание в чл.325, ал.1, т.1 от КТ - по взаимно съгласие на страните; че в рамките на това трудово правоотношение, ищецът, на основание в чл.121, ал.1 от КТ и след дадено писмено съгласие по реда на чл.121, ал.2 от КТ, е бил командирован да изпълнява трудовите си задължения извън пределите на България, конкретно да извършва транспортни превози на териториите на други държави - членки на Европейския съюз /изчерпателно изброени в приложените към настоящия отговор заповеди за командироване/; че за така възложената му работа ищецът е получил както дължимото му по трудовия му договор основно и допълнително възнаграждение, което за целия период на изпълнение възлиза на сумата от 9 075.91 лв., така и командировъчни плащания по реда на Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, които пак за целия период на изпълнение възлизат на сумата от 42 678.96 лв. Счита, че при тези факти спорът по делото би следвало да е единствено правен и да е сведен до въпросите - дали на ищеца се дължи доплащане на трудово възнаграждение и дали е налице правно основание за това. Счита, че противно на твърдяното от ищеца такова възнаграждение не се дължи нито на основание, произтичащо от цитираните в ИМ „Закон Макрон" и пакет „Мобилност", нито на основание, произтичащо от други вътрешни или международни нормативни актове. Твърди, че възложената на ищеца конкретна работа - осъществяване на превози на товари между държави - членки на Европейския съюз и на територията на множество различни държави - членки на Европейския съюз, без наличието на договор за предоставяне на услуги между работодателя и друго лице - ползвател на услугата в държава - членка на Европейския съюз - не попада в хипотезите, регламентирани от горепосочените актове. Счита, че поради това правилата по тях, включително за начисляване и получаване на

минимални ставки на заплащане, съответстващи на тези в други държави - членки на Европейския съюз, в случая са неприложими. Счита, че това е основание претенцията да бъде отхвърлена изцяло като неоснователна. Отделно от горното, твърди, че предявеният иск е частично неоснователен и на друго основание. Видно от петитума /а и от обстоятелствената част/ на ИМ с иска се претендира доплащане на дължимо месечно трудово възнаграждение за периода от 26.10.2020 г. до 03.10.2022 г. Твърди, че в част от този период обаче - от 27.03.2022 г. до 03.10.2022 г. - ищецът не е бил на работа и не е полагал труд на територията на друга държава, а е бил в отпуск по болест. Поради това претенцията му за доплащане на трудово възнаграждение до размерите, съответстващи на възнагражденията в други държави - членки на Европейския съюз за този период се явява лишена от всякакво фактическо и правно основание и следва да бъде отхвърлена изцяло като неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

Не е спорно между страните и се установява от Трудов договор № ***/26.10.2020г., че .Т. Б. Т., ЕГН ***** е работил на длъжност „***/***/“ в „****“ ЕООД с КИД: ***, НКПД: *** ***, при условията на 8 часа работно време, считано от 26.10.2020 г. при основното месечно трудово възнаграждение е 610,00 лв. Уговорено е допълнително възнаграждение за продължителна работа - 0,6% за всяка година трудов стаж при настоящия работодател или сходна длъжност. Полагащото се възнаграждение се изплаща ежемесечно до 25-то число на следващия месец.

С Допълнително споразумение от 30.10.2020 г. към Трудов договор № ***/26.10.2020 г., на основание чл.119 от КТ е изменен трудовия договор, сключен между страните, както следва: Работодателят възлага, а служителят приема и дава своето писмено съгласие за изпълнение на служебните си задължения на територията на всички държави членки на ЕС, без да има необходимост от придвижване на служителят до Оперативния център на дружеството или мястото му за пребиваване, независимо от началната и крайната точка на маршрута му.

С Допълнително споразумение от 18.01.2021 г. към Трудов договор №

***/26.10.2020 г., на основание чл.119 от КТ се изменя трудовия договор, сключен между страните, както следва: Работодателят възлага, а служителят приема и дава своето писмено съгласие за изпълнение на служебните си задължения на територията на всички държави членки на ЕС, без да има необходимост от придвижване на служителят до Оперативния център на дружеството или мястото му за пребиваване, независимо от началната и крайната точка на маршрута му.

Видно от Заповед № 10/03.10.2022 г. на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ, трудовото правоотношение с Т. Б. Т., ЕГН ***** на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД е прекратено, считано от 03.10.2022 г. Посочена причина за прекратяване на трудовия договор: подадена молба от работника към работодателя за прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие без предизвестие. Вписано е на лицето да се изплатят следните обезщетения: 1. На основание чл.224, ал.1 от КТ - 11 дни неизползван платен годишен отпуск за 2022 г.

Видно от копие на Трудова книжка, прослуженото време на Т. Б. Т., ЕГН ***** в „***“ ЕООД е 01 година, 11 месеца, 7 дни.

Видно от Декларация № ***/26.10.2020г., Т. Т. е декларирал, че е съгласен да бъде командирован в чужбина за повече от 30 дни, както и че е уведомен, че командировъчните пари са в размер на от 27 до 54 евро на ден, а квартирните пари са с разрешен лимит до 40 евро на ден и се изплащат само срещу надлежно представен документ за нощувка.

Установява се от 6 броя командировъчни заповеди № № 90/30.10.2020, 16/18.01.2021, 37/07.05.2021г., 56/06.07.2021г., 79/04.10.2021г. и 9/12.01.2022г. /л.27-32 от делото/, че Т. Б. Т., ЕГН ***** на длъжност „*** - ***“ в „***“ ЕООД е командирован в следните държави: Сърбия /Зайчар/, Унгария, Австрия, Словакия, Чехия, Германия, Белгия, Холандия, Италия, Франция, Испания, Словения, Хърватска. Целта на командировките е: Извършване на международен транспорт. Определен е периода и продължителността на пътуването. Условия: Командировката е с право на дневни пари /според Приложение №3 към Наредбата за командировки в чужбина - 54 евро./ Други условия: Квартирни пари се полагат до 40 евро на ден, само срещу надлежно представени документи за платени нощувки. Пътуването да се извърши с влак/полуремарке с рег. № ***/*** и от

04.10.2021 г. - с влекач/полуремарке с рег. № ***/***. Необходимите средства в левове и валута /вкл. пътни/ са за сметка на „***“ ЕООД. Променливите по отделните командировъчни заповеди са:

№ 90/30.10.2020 от 31.10.2020 г. до 21.12.2020 г. 53 Дни, 53 дни x 54 EUR = 2 862 EUR или 5 597,59 лв. до 40 EUR на ден, срещу представени документи за платени нощувки,

№ 16/18.01.2021 от 19.01.2021 г. до 15.04.2021 г., 87 дни, 87 дни x 54 EUR = 4 698 EUR или 9 188,49 лв. до 40 EUR на ден, срещу представени документи за платени нощувки,

№ 37/07.05.2021 от 08.05.2021 г. до 18.06.2021 г., 42 дни, 42 дни x 54 EUR = 2 268 EUR или 4 435,82 лв. до 40 EUR на ден, срещу представени документи за платени нощувки,

№ 56/06.07.2021 от 07.07.2021 г. до 15.09.2021 г., 70 ДНИ 70 дни x 54 EUR = 3 780 EUR или 7 393,04 лв. до 40 EUR на ден, срещу представени документи за платени нощувки,

№ 79/04.10.2021 от 05.10.2021 г. до 20.12.2021 г., 76 Дни, 76 дни x 54 EUR = 4 104 EUR или 8 026,73 лв. до 40 EUR на ден, срещу представени документи за платени нощувки

№ 9/12.01.2022 от 15.01.2022 г. до 05.04.2022 г., 81 Дни, 74 дни x 54 EUR = 3 996 EUR или 7 815,50 лв. и 7 дни x 54 EUR x 30% = 113,40 EUR и 221,79 лв.; общо: 4 109,40 EUR и 8 037,29 лв. до 40 EUR на ден, срещу представени документи за платени нощувки.

Не е спорно между страните и се установява от представената медицинска документация /л.33 до л.42 от делото/, че ищеца е бил във временна неработоспособност за времето от 27.03.2022 г. до 03.10.2022 г.

Съдът възприема заключението на съдебно-техническата експертиза като обосновано, безпристрастно, обективно и компетентно. От него се установява, че по време на периода на договора, ищецът е работил от 26.10.2020 година до 27.03.2022 година, като от 27.03.2022 година до 03.10.2022 година е бил в отпуск по болест. Отработените часове от ищеца в страни от Европейския съюз са: Хърватска, Франция, Италия, Австрия, Сърбия, Словения, Словакия, Румъния, Унгария и Испания. Отработените часове от ищеца в страни от Европейския съюз, са: Отработени часове :

2320:17часа.

От приетата по делото съдебно-икономическа експертиза-първоначална и допълнителна, която съдът възприема като обоснована, обективна, безпристрастна и компетентна, се установява, че на Т. Б. Т. е начислявано и изплащано основно и допълнително възнаграждение, съгласно българското законодателство и командиро-въчни пари, съгласно Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина и Приложение № 3. Начисленото и изплатено нетно трудово възнаграждение от „***“ ЕООД на Т. Б. Т., ЕГН *****, на длъжност „*** /***/“ за периода от м.10.2020 г. до м.10.2022 г. е в размер на 9 075,91 лв. Размера на дължимите трудови възнаграждения на Т. Б. Т., ЕГН *****, на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за периода на трудовото му правоотношение - от м. 10.2020 г. до м. 10.2022 г., като се вземат предвид отработените часове от ищеца в страни от Европейския съюз по приета по делото съдебно - техническа експертиза с вх. № 18576/06.07.2023 г. и минималните РЗ в страните, в които е бил ищеца при командироването му от работодателя е 43 509,90 лв. Сборът от начислените и платени на Т. Б. Т. основни, допълнителни и командировъчни възнаграждения за длъжност „*** - ***“ в „***“ ЕООД за периода от 26.10.2020 г. до 03.10.2022 г. е в размер на 51 754,87 лв. Дължимите трудови възнаграждения на Т. Б. Т., ЕГН *****, на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за периода на трудовото му правоотношение - от м. 10.2020 г. до м.10.2022 г., като се вземат предвид отработените часове от ищеца в страни от Европейския съюз по приета по делото съдебно - техническа експертиза с вх. № 18576/06.07.2023 г. и минималните РЗ в страните, в които е бил ищеца при командироването му от работодателя в размер на 43 509,90 лв. са изплатени като основно и допълнително възнаграждение, съгласно българското законодателство и командировъчни пари, съгласно Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина и Приложение № 3. От Т. Б. Т., ЕГН ***** е подписана Декларация от 26.10.2020 г., с която декларира, че е съгласен да бъде командирован в чужбина за повече от 30 дни. Декларира, че е уведомен, че командировъчните пари са в размер от 27 до 54 евро на ден; квартирните пари са в разрешен размер до 40 евро на ден и се изплащат само срещу надлежно представен документ за нощувка. На основание чл.121 от КТ във връзка с Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина и съгласно Приложение №3 са издадени Заповеди

за командироване на лицето Т. Б. Т., ЕГН ***** на длъжност „*** - ****“ в „****“ ЕООД. Страна: Сърбия /Зайчар/, Унгария, Австрия, Словакия, Чехия, Германия, Белгия, Холандия, Италия, Франция, Испания, Словения, Хърватска. Целта на командировката е: Извършване на международен транспорт. В Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина, Раздел IV. Командировъчни пари на персонала на сухоземни, въздухоплавателни и водни транспортни и специални средства: Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) Персоналът на сухоземните транспортни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно индивидуалните ставки, определени в приложение № 3. (6) Ръководителите на предприятия могат да определят размери на командировъчните пари, различни от определените в приложения № 3, в зависимост от експлоатационни и технологични условия на работа и организация на международните рейсове. Приложение № 3 към чл. 31. ал.1 (Изм. -ДВ, бр. 98 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)Командировъчни пари на персонала на сухоземни транспортни и специални средства. Командировъчни пари на ден в размери до: 1.Шофьори и стюардеси при евро 27 евро при единична езда и 21 автомобилни превози евро при двойна езда, включи-телно. Приложение № 3 към чл. 31, ал.1 (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.; изм., бр. 97 от 2021 г., в сила от 19.11.2021 г.)Командировъчни пари на персонала на сухоземни транспортни и специални средства Командировъчни пари на ден в размери до: 1. Шофьори и стюардеси евро 50 евро при единична езда и 45 автомобилни превози евро при двойна езда, включително квартирни пари. Командировъчните възнаграждения, начислени и платени от „Би Зет Ен Лоджистикс“ ЕООД на Т. Б. Т., за периода на действие на процесното трудово правоотношение - от 26.10.2020 г. до 03.10.2022 г. в размер на 42 678,96 лв. са командировъчни пари, съгласно чл.31, ал.1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина и Приложение №3 към нея. На лицето не са изплащани пътни, дневни и квартирни пари, съгласно Раздел III Пари за пътни, дневни, квартирни и други разходи към Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. От представения Аналитичен регистър на „****“ ЕООД за сметка 422 Подоотчетни лица, подсметка 1 Подотчетни лица в лв., партида 46 Т. Б. Т. за периода от 26.10.2020 г. до

04.11.2022 г. е установено, че на лицето са предоставяни служебни аванси /по сметка или в брой/, с които са заплащани разходи за пътни такси, спедиция, ремонти, глоби. След приключване на командировката, от командированото лице се изготвя Авансов отчет, в които се описват: разходите, дата, пътни такси, гориво, километраж, като се представят разходо- оправдателни документи за разходи за пътни такси, спедиция, ремонти, глоби. Разликата между сумата по авансов отчет и предоставения служебен аванс се изплаща на командированото лице. Дължимите трудови възнаграждения на Т. Б. Т., ЕГН *****, на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за периода на трудовото му правоотношение - от м.10.2020 г. до м.10.2022 г., като се вземат предвид отработените часове от ищеца в страни от Европейския съюз по приета по делото съдебно - техническа експертиза с вх. № 18576/06.07.2023 г. и минималните РЗ в страните, в които е бил ищеца при командироването му от работодателя в размер на 43 509,90 лв. са изплатени като основно и допълнително възнаграждение, съгласно българското законодателство и командировъчни пари, съгласно Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина и Приложение № 3. Сумарната стойност на отработените часове от Т. Б. Т., ЕГН *****, на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за двустранните и/или транзитните превози е в размер на 6 259,72 лв. , в т.ч.: - двустранните превози - **:55 часа на стойност 1 383,45 лв. - транзитните превози - 275:44 часа на стойност 4 876,27 лв. Сумарната стойност на отработените часове от Т. Б. Т., ЕГН *****, на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за **, без двустранните и/или транзитните превози е в размер на 37 246,82 лв. за 1 906,18 часа. Сумарната стойност на отработените часове от Т. Б. Т., ЕГН *****, на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за **, без двустранните и/или транзитните превози, след приспадане на удържки за лични осигурителни вноски и ДДФЛ по българското законодателство е в размер на 29 081,98 лв.

Представени са и други неотнормирани доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Разпоредбата на чл.128 от КТ установява възмездност на полагания от работниците/служителите труд, вменявайки на работодателя задължението да престира уговореното трудово възнаграждение в предвидените срокове, като

при забавено изпълнение се дължи изплащането му заедно със законната лихва, съгласно даденото в чл.245, ал.2 от кодекса разрешение. В този смисъл за успешното провеждане на иск с посоченото правно основание, в тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение между него и ответника, а последният, да установи точното в количествено и времево отношение изпълнение на задължението си за плащане на трудово възнаграждение. Изплащането на уговореното трудово възнаграждение е не само задължение на работодателя по чл.128 вр. чл.270 КТ, но и гарантирано от закона право на работника да го получи в пълен размер /арг. чл.242 КТ/, като основен източник на средства за издръжка.

Предявеният иск е с правно основание чл. 128 от КТ вр. чл. 121а, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1, б. "а" от КТ вр. чл. 3, т. 1, б. "в" от Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16.12.1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги.

Разпоредбата на чл. 8 от преамбюла на Директива 96/71/ЕО регламентира, че на страните е предоставено като общо правило свободен избор на приложимо законодателство, но при отсъствие на избор, договорът следва да се урежда съгласно чл. 6, § 2 от законодателството на страната, в която работникът или служителът обикновено извършва работата си в изпълнение на договора, дори ако той временно е командирован в друга страна, или ако няма конкретна страна, в която работникът да извършва обикновено работата си - от законодателството на страната, в която се намира мястото на стопанска дейност на предприятието, които го е наело, освен ако от цялостните обстоятелства не произтича, че договорът е по-тясно свързан с друга страна. От обхвата на директивата е изключен само моряшкият състав от търговския флот. Директива 96/71/ЕО е приложима за предприятия, установени в държава-членка, които в рамките на транснационалното предлагане на услуги командирова работници в съответствие с § 3 на територия на държава-членка. Дори и превозът да е каботажен, Директива 96/71/ЕО пак е приложима по силата на съображение № 17 от преамбюла на Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21.10.2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари. Приложимостта на Директива 96/71/ЕО към международните превози изрично е прогласена в Решение на Съда (голям състав) от 01 декември 2020 година по дело C-815/18 (Federatie Nederlandse

Vakbeweging срещу Van den Bosch Transporten BV и др.). С оглед установените по делото и от вещото лице заповеди за командироване със задача "извършване на международен транспорт територията на държавите от ЕС, по конкретно Унгария, Австрия, Словакия, Чехия, Германия, Белгия, Холандия, Италия, Франция, Испания, Словения, Хърватска." и с оглед чл. 2 от Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16.12.1996 г. (за по-кратко Директивата), настоящият съдебен състав намира, че ищецът има качеството на "командиран работник", който въпреки сключения на територията на РБ трудов договор, престоира труд в държави-членки на ЕС.

Директива 96/71/ЕО е транспонирана в КТ с измененията в ДВ, бр. 105 от 2016г, в сила от 30.12.2016г, когато е създаден чл. 121а. Според ал. 1, т. 1, б. "а" на чл. 121а, командироване на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице, когато български работодател командирова работник или служител на територията на друга държава - членка на ЕС, държава - страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите. Според ал. 4, за срока на командироване на работника се осигуряват най-малко същите минимални условия на работа, каквито са установени за работниците и служителите, изпълняващи същата или сходна работа в приемащата държава.

В решение № 173/06.03.2018 г., поправено с решение № 328/10.10.2018г, двете постановени по гражданско дело № 4431/2016г на ВКС, III г. о, е разяснено, че Директива 96/17/ЕО намира приложение и за международните превози така, както се е произнесъл през 2020г Съдът в Люксембург. Прието е, че изрично от приложното поле на директивата са изключени само предприятия от търговския флот по отношение на моряшкия състав /чл.1, §5 от Директива 96/71/ЕО/. В нейното приложно поле остават останалите видове транспорт. Да се приеме обратното означава да се отрече, че от обхвата на Директива 96/71/ЕО е изключен международния транспорт, което не е така, видно и от Предложение на ЕК за Директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 96/71/ЕО и от Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива ***/22/ЕО по отношение на изискванията за

изпълнение и за определяне на специфични правила за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС. В последното ясно е посочено, че Директива 96/71/ЕО намира приложение за международните превози, а не само за каботажни превози, определени в Регламент /ЕО/ №1072/2009г. и регламент /ЕО/ №1073/2009г., при които превозът се извършва изцяло в една приемаща държава-членка.

По делото е установено, че дружеството-ответник е сключвало договори с дружества от Белгия и други държави от ЕС за извършване на превоз на товари в границите на общността. В решение № 298/09.01.2019г на ВКС по гражд. дело № 2180/2018г, IV г. о, е направен извод за приложимост на Директива 96/17/ЕО към случай, идентичен с настоящия - без данни за предприятие в друга страна-членка, където работникът е командирован.

Съгласно чл. 1, т. 1, б. "в" от Директива 96/71/ЕО, на командированите работници се дължи заплащане минимални ставки, които се определят от националното законодателство и/или практиката на държавата-членка, на чиято територия се командирова работникът. По смисъла на Директивата минималните ставки се определят от националното законодателство и/или практиката на държавата-членка, на чиято територия се командирова работникът. Съгласно чл. 3 параграф 7 от Директивата специфичните добавки, свързани с командироването, се смятат за част от минималната заплата, освен ако не са изплатени като възстановяване на разходи, които фактически са били направени във връзка с командироването, като например пътни разходи, разходи за храна и квартирни разходи. Тоест добавките, свързани с командироването са част от минималната заплата, освен в предвидените по-горе случаи.

По делото се установява от командировъчните заповеди, както и от приетата и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза /основна и допълнителна/, че начисленото и изплатено нетно трудово възнаграждение от „***“ ЕООД на Т. Б. Т., ЕГН *****, на длъжност „*** /***/“ за периода от м.10.2020 г. до м.10.2022 г. е в размер на 9 075,91 лв. Размера на дължимите трудови възнаграждения на Т. Б. Т., ЕГН *****, на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за периода на трудовото му правоотношение - от м. 10.2020 г. до м. 10.2022 г., като се вземат предвид

отработените часове от ищеца в страни от Европейския съюз и минималните РЗ в страните, в които е бил ищеца при командироването му от работодателя е 43 509,90 лв. Сборът от начислените и платени на Т. Б. Т. основни, допълнителни и командировъчни възнаграждения за длъжност „*** - ***“ в „***“ ЕООД за периода от 26.10.2020 г. до 03.10.2022 г. е в размер на 51 754,87 лв. Сумарната стойност на отработените часове от Т. Б. Т., ЕГН ***** на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за двустранните и/или транзитните превози е в размер на 6 259,72 лв. , в т.ч.: - двустранните превози - **:55 часа на стойност 1 383,45 лв. - транзитните превози - 275:44 часа на стойност 4 876,27 лв. Сумарната стойност на отработените часове от Т. Б. Т., ЕГН ***** на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за ***, без двустранните и/или транзитните превози е в размер на 37 246,82 лв. за 1 906,18 часа. Сумарната стойност на отработените часове от Т. Б. Т., ЕГН ***** на длъжност „*** /***/“ в „***“ ЕООД за ***, без двустранните и/или транзитните превози, след приспадане на удръжки за лични осигурителни вноски и ДДФЛ по българското законодателство е в размер на 29 081,98 лв.

Съдът приема, че дължимото на ищеца трудово възнаграждение за процесния период от 26.10.2020г. до датата на прекратяване на трудовото правоотношение - 03.10.2022г. е в размер на 43 509,90 лв./преди приспадане на лични осигурителни вноски и данък общ доход/, тъй като член 1, параграф 3 от ДИРЕКТИВА (ЕС) 2020/1057 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА, в който е уредено, че независимо от член 2, параграф 1 от Директива 96/71/ЕО, даден водач не се счита за командирован за целите на Директива 96/71/ЕО, когато извършва двустранни превози на товари, като и параграф 6 на същия член съгласно който, независимо от разпоредбите на член 2, параграф 1 от Директива 96/71/ЕО, даден водач не се счита за командирован за целите на Директива 96/71/ЕО, когато водачът преминава транзитно през територията на държава членка, без да товари или разтоварва товари и без да взема или оставя пътници, влизат в сила от 02.02.2022г. и не касае извършените от ищеца *** на територията на държави-членки на ЕС.

Дължимия размер на трудовото възнаграждение, обаче съдът намира, че е надлежно заплатен на ищеца по делото по следните съображения: Съгласно установеното от представените по делото писмени доказателства и от приетата и неоспорена съдебно-счетоводна експертиза се установи, че от Т. Б.

Т., ЕГН ***** е подписана Декларация от 26.10.2020г., с която декларира, че е съгласен да бъде командирован в чужбина за повече от 30 дни. Декларира, че е уведомен, че командировъчните пари са в размер от 27 до 54 евро на ден; квартирните пари са в разрешен размер до 40 евро на ден и се изплащат само срещу надлежно представен документ за нощувка. На основание чл.121 от КТ във връзка с Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина и съгласно Приложение №3 са издадени Заповеди за командироване на лицето Т. Б. Т., ЕГН ***** на длъжност „*** - ****“ в „****“ ЕООД. Страна: Сърбия /Зайчар/, Унгария, Австрия, Словакия, Чехия, Германия, Белгия, Холандия, Италия, Франция, Испания, Словения, Хърватска. Целта на командировката е: Извършване на международен транспорт. В Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина, Раздел IV. Командировъчни пари на персонала на сухоземни, въздухоплавателни и водни транспортни и специални средства: Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) Персоналът на сухоземните транспортни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно индивидуалните ставки, определени в приложение № 3. (6) Ръководителите на предприятия могат да определят размери на командировъчните пари, различни от определените в приложения № 3, в зависимост от експлоатационни и технологични условия на работа и организация на международните рейсове. Съгласно Приложение № 3 към чл. 31. ал.1 (Изм. -ДВ, бр. 98 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.)Командировъчни пари на персонала на сухоземни транспортни и специални средства. Командировъчни пари на ден в размери до: 1.Шофьори и стюардеси при евро 27 евро при единична езда и 21 автомобилни превози евро при двойна езда, включи-телно. Приложение № 3 към чл. 31, ал.1 (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г.; изм., бр. 97 от 2021 г., в сила от 19.11.2021 г.) Командировъчни пари на персонала на сухоземни транспортни и специални средства Командировъчни пари на ден в размери до: 1. Шофьори и стюардеси евро 50 евро при единична езда и 45 автомобилни превози евро при двойна езда, включително квартир-ни пари. Командировъчните възнаграждения, начислени и платени от „Би Зет Ен Лоджистикс“ ЕООД на Т. Б. Т., за периода на действие на процесното трудово правоотношение - от 26.10.2020 г. до 03.10.2022

г. в размер на 42 678,96 лв. са командировъчни пари, съгласно чл.31, ал.1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина и Приложение №3 към нея. На лицето не са изплащани пътни, дневни и квартирни пари, съгласно Раздел III Пари за пътни, дневни, квартирни и други разходи към Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. От представения Аналитичен регистър на „***“ ЕООД за сметка 422 Подоотчетни лица, подсметка 1 Подотчетни лица в лв., партида 46 Т. Б. Т. за периода от 26.10.2020 г. до 04.11.2022 г. е установено, че на лицето са предоставяни служебни аванси /по сметка или в брой/, с които са заплащани разходи за пътни такси, спедиция, ремонти, глоби. След приключване на командировката, от командированото лице се изготвя Авансов отчет, в които се описват: разходите, дата, пътни такси, гориво, километраж, като се представят разходо- оправдателни документи за разходи за пътни такси, спедиция, ремонти, глоби. Разликата между сумата по авансов отчет и предоставения служебен аванс се изплаща на командированото лице.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 3 параграф 7 от Директива 96/71/ЕО специфичните добавки, свързани с командироването, се смятат за част от минималната заплата, освен ако не са изплатени като възстановяване на разходи, които фактически са били направени във връзка с командироването, като например пътни разходи, разходи за храна и квартирни разходи. Видно е, че изплатените командировъчни разходи на ищеца по делото не съставляват нито пътни разходи, нито такива за храна или пък квартирни разходи. Тоест изплатените на ищеца командировъчни разходи са такива, свързани с командироването и са част от минималната заплата, тъй като не са от предвидените по-горе случаи. Описаните в командировъчните заповеди суми са описани като „дневни“ пари според Приложение № 3 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина и като такива са осчетоводени в счетоводството на дружеството-ответник. Не са изплащани командировъчни разходи за пътни, храна и квартирни, нито са ангажирани доказателства за направени разходи от такова естество. В случай, че на ищеца са дължими командировъчни пари за нощувки, транспортни разходи или за храна, то те не могат да бъдат присъдени по реда на настоящия предявен иск за трудово възнаграждение, а могат да бъдат претендирани на съответното правно основание.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че претендираното от ищеца

трудова възнаграждение за процесния период от 26.10.2020г. до датата на прекратяване на трудовото правоотношение 03.10.2022г. му е изплатено изцяло, поради което искът се явява изцяло неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен в предявения си размер след допуснатото изменение от 10000 лв./частичен от 34433,99 лв./

Съгласно изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК ищеца следва да бъде осъден да плати на ответника направените разноски за адвокатско възнаграждение и вещи лица съразмерно с отхвърлената част на претенцията в размер на 2657,76 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Т. Б. Т., ЕГН*******, ***** против *****, *******, със седалище и адрес на управление: *******, представлявано от **З.Н.-***** иск с правно основание чл.128, вр.чл.242 КТ ответника да бъде осъден да плати на ищеца **сумата от 10000 лв./частичен от 34433,99 лв./**, представляваща неизплатено трудово възнаграждение за периода от 26.10.2020г. до датата на прекратяване на трудовото правоотношение 03.10.2022г., **като неоснователен и недоказан.**

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.3 **Т. Б. Т., ЕГН*******, ***** ДА ПЛАТИ** на *******, *******, със седалище и адрес на управление: *******, представлявано от **З.Н.-***** направените деловодни разноски за адвокатско възнаграждение и вещи лица в размер на **2657,76 лева.**

Решението подлежи на обжалване пред Плевенски ОС в двуседмичен срок, считано от 23.10.2023г.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____